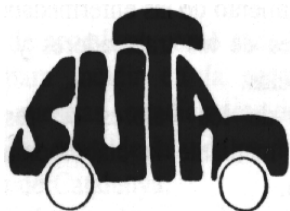

SINDICAT UNITARI DE TREBALLADORS D'AUTOESCOLES

(FUNDAT L'ANY 1977)

ANY 30 – núm. 10

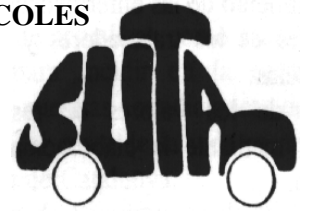
30è ANIVERSARI DEL SINDICAT UNITARI DE TREBALLADORS D'AUTOESCOLES - SUTA

FELICITATS!!!

El 26 d'agost de 1977 es va legalitzar el nostre sindicat, el dels professionals de la formació viària, el SINDICAT UNITARI DE TREBALLADORS D'AUTOESCOLES, primer d'àmbit provincial i posteriorment d'àmbit autonòmic, encara que ja funcionava de forma clandestina, influint des de l'ombra en el nostre treball quotidià i en la defensa dels treballadors i treballadores. Per exemple en l'Ordenança Laboral d'Ensenyament de 1974, en la qual vam poder incloure l'annex 1r sobre l'ensenyament de la conducció, quan ningú no ens considerava docents.

ELIMINAR L'EXPLOTACIÓ DE L'HOME PER L'HOME era l'ideari bàsic, en què es donaven suport tots els grans objectius.

30 ANYS LLUITANT PER LA PROFESSIÓ I PER LA SEGURETAT VIÀRIA !!!

Ens felicitem, sí, a nosaltres mateixos, i, és clar! a tots i totes els que van fer i fan possible aquesta marxa des de la clandestinitat fins a la legalitat, de la verticalitat a l'horitzontalitat de la democràcia, de la lluita de classes, des de la quantitat fins a la qualitat, de l'egocentrisme a la participació i el compromís,

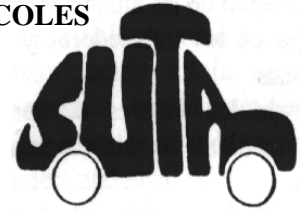
compromís amb la societat a partir de l'acció de CLASSE, ASSEMBLEÀRIA, UNITÀRIA i PARTICIPATIVA.

Des d'aquestes línies, rendim un homenatge fraternal, sentit, emocionat i de càlid record als companys i companyes que ens han deixat, que ens van ajudar a avançar, a veure el camí, a obrir-nos els ulls en el nostre treball professional i sindical.

I des d'aquest local que sofrim i que ara gaudim, vam recordar aquell embrió que va néixer a l'ombra del sindicat franquista, de les assemblees clandestines a les esglésies dels barris obrers, etc.

Els delegats de zones de pràctiques, de zones d'examen, locals i de comarques, eren la base de la participació territorial, del debat i de la lluita sindical.

La lluita per tot un seguit de reivindicacions, totes molt centrades en les condicions de treball, es va anar transformant, a més de reivindicativa, en una lluita social i professional. Amb l'objectiu de millorar en la societat i influir en les administracions en els aspectes

Ensenyament

professionals que es decretaven sense comptar amb els que ho patíem.

La nostra marxa en "solitari", amb la filosofia de la UNITAT, arrossegava companys i companyes de diferents tendències sociopolítiques amb un sol objectiu: enfortir i democratitzar el nostre sector per sobre

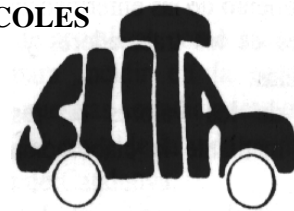
d'individualismes i partidismes.

A partir de la crisi de principi dels 80, en què molta gent es van haver de fer autònoms i quan es van crear multitud de cooperatives des dels sindicats com a alternativa als treballadors en atur, com el SUTA i CCOO, la nostra marxa en solitari es va tornar difícil i vam buscar companys de viatge, cercant aquests principis bàsics del nostre ideari.

I en ple segle XXI continuem, i continuarem, a la bretxa. Intentem UNIR els treballadors i treballadores del

sector, una gran quantitat de companys i companyes de tot l'Estat que estan lluitant per lliure pels mateixos objectius, però de forma aïllada i en el seu territori. Duem un temps en contacte amb aquests grups per intentar crear un ens a escala estatal.

Hi participen, entre altres, associacions d'Albacete, Catalunya (SUTA-CCOO), Madrid (ASPA, www.aspama.es), Galícia, Navarra, País Valencià (Associació de Professors de Formació Viària de València, www.apavalencia.com), Sevilla, Tenerife, Saragossa, Almería, Guadalajara, Federació Nacional de Professors de Formació Viària, etc.

La Coordinadora

Josep Lluís López Bulla: dimarts, 11/09/2007 **I**

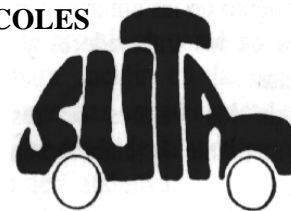
Revisitant els orígens de Comissions Obreres, o quines utilitats ofereix aquesta excursió per a aquests temps d'ara

Andrés Querol m'ha demanat que parli, en l'Escola Àngel Rozas, "**sobre els primers passos de Comissions Obreres**". Heus aquí el text de la meua intervenció. La idea és que els joves sindicalistes tinguin amb temps aquestes reflexions. D'aquesta manera robaré menys temps a l'hipotètic col·loqui i la resta dels discursos previstos.

Primer

Són molts els pensadors que afirmen que analitzar el passat condueix a estar alerta de les coses presents i esdevenidores. Naturalment, tot depèn de com s'enfoqui la mirada. Procuraré acurar-me en aquesta mirada a l'hora de revisitar els orígens de Comissions Obreres, perquè aquestes reflexions tinguin, com a propòsit central, les utilitats més convenients amb la idea d'encarar raonablement els reptes del nostre temps. En tot cas, m'importa aclarir d'entrada que aquesta intervenció no té pretensions d'estudi històric. Per diverses raons: no sóc historiador i no crec que els protagonistes dels esdeveniments siguin capaços de fer una historiografia adequada, ni tan sols aproximadament objectiva. Així, doncs, estic aquí —cosa que agraeixo als responsables de l'Escola

Àngel Rozas— per oferir uns apunts, sempre subjectius, amb la mirada d'avui, del que van ser els primers passos de Comissions Obreres.

Encara que no hi ha un moment fundacional concret, sí que estem en condicions d'aclarir que, en els primeríssims anys de la dècada dels seixanta, ja existia un moviment de treballadors que, de manera significativament descentralitzada, lluitava per tot un seguit de reivindicacions molt centrades en les condicions de treball.

INFORMACIÓ SINDICAL: LA JUBILACIÓ PARCIAL

Les modificacions entraran en vigor l'01-01-2008.

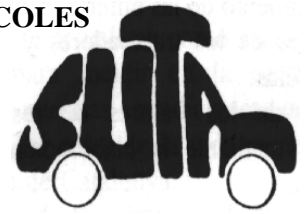
Aquesta modalitat de jubilació permet simultaniejar el treball i la jubilació, i al mateix temps obre als centres de formació de conducció la possibilitat de noves contractacions.

Consisteix en una reducció de la jornada d'entre un 25% i un 75%, que s'aplicarà de forma gradual. Durant el 1r any de vigència, un 85% dins de la mateixa empresa.

L'empresa ha de concertar simultàniament un contracte de relleu amb una persona aturada o amb contracte temporal que cobreixi com a mínim el mateix percentatge de la jornada que s'hagi de reduir.

Requisits:

- Haver complert 60 anys. L'edat passa de 60 a 61 anys en el termini de 6 anys, i s'incrementa en 2 mesos l'edat actual de 60 anys per cada any transcorregut des de l'entrada en vigor.
- Antiguitat a l'empresa de 2 a 6 anys.
- Tenir 18 anys cotitzats com a mínim en l'entrada en vigor, que augmentaran progressivament fins a 30 anys el 2014.
- Que l'empresa contracti simultàniament una persona aturada que cobreixi com a mínim el mateix percentatge de la jornada reduïda.
(Això no condiona l'horari del nou treballador, i poden treballar simultàniament tots dos, i fins i tot es poden contractar dues persones per substituir la que es jubila.)

Condicions econòmiques:

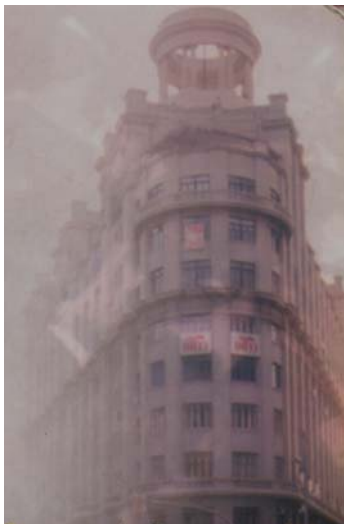
La persona que s'acull a aquesta reducció cobrarà:

- De l'empresa, la part proporcional a la jornada que treballi.
- De la Seguretat Social, la pensió corresponent a la jornada que ha reduït, la qual es calcula de la manera següent:
 - Amb 35 anys cotitzats, es cobra el 100% de la base reguladora. Per cada any que falti fins als 35 anys cotitzats, es descompta un 2%.
 - La base reguladora es calcula traient la mitjana de les bases de cotització dels últims quinze anys, després d'aplicar un coeficient d'actualització als anys inicials.

En arribar als 65 anys i jubilar-se definitivament, la pensió es recalcula, considerant el temps treballat durant la jubilació parcial com si hagués estat a **temps complet**. Aquests anys també compten com a cotitzats.

Condicions laborals:

El treballador o treballadora decideix el percentatge de jornada que vol reduir, però ha de negociar amb l'empresa la distribució de la jornada que ha de treballar. Per exemple, el conveni d'autoescoles estableix per al professor una jornada de 35 hores. Si decideix acollir-se a la màxima reducció (85%) haurà de treballar el 15% de la seva jornada (5 hores i quart). Aquesta jornada pot desenvolupar-la en una sola sessió setmanal, en dos dies o, fins i tot, acumular-la en diverses setmanes seguides i gaudir de la jubilació durant la resta de l'any.

Altres condicions:

El treballador o treballadora que s'aculli a aquesta modalitat de jubilació tindrà la condició de pensionista a efectes mèdics i farmacèutics durant aquests anys.

NOTA:

Aquestes condicions han de ser modificades al llarg dels pròxims anys, de manera que augmentarà progressivament l'edat mínima per sol·licitar-la en dos mesos més cada any, fins a arribar als 61 anys. Per a més informació podeu dirigir-vos als locals del SUTA-CCOO.

Signat: Pepa Ramis – Secretària d'E. Privada – FE-CCOO, i Gerardo Palomino - SUTA-Federació d'Ensenyament de CCOO